

NASZE WYDAWNICTWA

INSTYTUT ZACHODNI
ul. Mostowa 27, 61-854 Poznań
tel. +61 852 28 54
fax +61 852 49 05
e-mail: wydawnictwo@iz.poznan.pl

KOREA. POLITYKA POŁUDNIA WOBEC PÓŁNOCY W LATACH 1948-2008. ZMIANA I KONTYNUACJA

Grażyna Strnad

Prace Instytutu Zachodniego nr 90

ISBN 978-83-61736-49-3

Poznań 2014, 600 ss.

Autorka monografii w zajmujący sposób prowadzi czytelnika przez meandry skomplikowanych dziejów Półwyspu Koreańskiego. Osią rozważań czyni tytułowy stosunek Korei Południowej do Korei Północnej w latach 1948-2008.

W swoich badaniach nad charakterem, zasięgiem i skutkami polityki Korei Południowej wobec Korei Północnej bierze pod uwagę zarówno spuściznę historyczną, sytuację międzynarodową, jak i sytuację wewnętrzną. Charakter południowokoreańskiej polityki wobec Korei Północnej przedstawia jako uwarunkowany występującą w danym okresie tożsamością państwa, która z kolei pociągała za sobą określony paradygmat stosunku wobec Korei Północnej

Stosunki międzykoreańskie, w postaci nierozwiązanego sporu stanowiące pozostałość okresu zimnowojennej rywalizacji wielkich mocarstw, obrazują dylematy tożsamościowe narodu koreańskiego i południowokoreańskiego państwa. Istniejący w południowokoreańskiej polityce konflikt między dwoma tożsamościami (koreańską tożsamością etniczną a południowokoreańską tożsamością polityczną) można przedstawić w pytaniu - Kim są dla siebie Koreańczycy zamieszkujący dwa państwa koreańskie - „braćmi (*dongp'o*) czy wrogami (*chujök*)”? Czym są dla siebie dwa państwa koreańskie, utworzone na fundamentach zimnowojennego podziału świata, które zamieszkuje jeden naród koreański? Należy przecież pamiętać, że Korea była przez wieki jednym państwem i jednym narodem, w którym Koreańczycy tworzyli wspólną dla siebie mitologię, historię i kulturę.

Przedstawioną w książce politykę międzykoreańską cechuje w wielu aspektach zmienność, jak i kontynuacja. Na przestrzeni 60. lat polityka konfrontacji i wzajemnej wrogości przeplatała się z polityką dialogu, pojednania i współpracy. Stosunki między Koreą Południową a Koreą Północną po zakończeniu zimnej wojny okazały się procesem bardzo złożonym, jak i nieciągłym. Z czasem w dialogu międzykoreańskim, w którym dominowały czynniki zewnętrzne (w latach 70. zbliżenie chińsko-amerykańskie, czy latach 90. koniec zimnej wojny), coraz większą rolę zaczęły odgrywać czynniki wewnętrzne, następowała „koreanizacja” problemu koreańskiego.

W opinii recenzentów i znawców problematyki „książka na naszym rynku bardzo potrzebna”, wypełniająca lukę w polskiej literaturze politologicznej, która okresowi po 1953 r. w Korei poświęca stosunkowo niewiele uwagi, a autorka przedstawia go szczegółowo i z dużą znajomością rzeczy.

Trudno przecenić znaczenie relacji między państwami koreańskimi dla sytuacji w zglobalizowanym świecie. Problem jest istotny i będzie jeszcze długo przyczyniał politykom kłopotów oraz absorbował media.